

عنوان مقاله:

تبلور نیارش در بناهای سنتی (نمونه موردی: مجموعه آرامگاهی شیخ احمد جام)

محل انتشار:

کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

عارف میرزا احمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه فردوسی، مشهد

نوید جلابیان قانع - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری اسلامی، دانشگاه بین المللی امام رضا (ع)، مشهد

محسن وفامهر - استاد و عضو هیئت علمی دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران

خلاصه مقاله:

استاد پیرنیا در تبیین اصول معماری ایرانی از اصلی به اسم نیارش نام میبرد. نیارش یعنی آنچه بنا را نگه میدارد. علم نیارش یعنی علم برپا نگه داشتن بنا و به همه کارهایی گفته میشود که برای ایستایی و پایداری بنا انجام میگردد و شامل و حاصل سه علم استاتیک، مصالح شناسی، فن ساختمان است. چگونگی تجلی این مفهوم در بناهای سنتی بسیار حایز اهمیت است. در این مقاله برآنیم که با مطالعه و بررسی نحوه عملکرد سازه‌های بناهای سنتی و به طور خاص، مجموعه آرامگاه شیخ الاسلام احمد جام (شهرستان تربت جام) به عنوان یکی از بناهای مهم ثبت شده در آثار ملی ایران، نشان دهد که چگونه ساختمانهای سنتی ما با تلفیقی از معماری و سازه به طور آمیخته در هم شکل گرفته‌اند و بهگونهای دیگر میتوان بیان کرد که سازه به مثابه معماری عمل نموده است. این پژوهش با مطالعه متون و کتب مرتبط با موضوع سازه‌های سنتی و نحوه عملکرد آنها و همچنین با بررسی و برداشت میدانی مجموعه یاد شده، سعی در بررسی دقیق تر این موضوع دارد که چگونه بنای سنتی با استفاده از حداقل مصالح و حداکثر تکنولوژی زمان خود به معماریای یکپارچه دست یافته است.

کلمات کلیدی:

نیارش، مجموعه آرامگاه شیخ احمد جام، سازه سنتی، فن شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/776022>

